

[J. Oskar Andersen.]

Jeg skal endnu bemærke, som ogsaa den ærede Ordfører for Flertallet udtalte, at vi har ment det rigtigt, at Fredningen af Nr. 3 i Stormgade, der hører til de Bygninger, man ellers ikke maa røre ved, af Hensyn til en god Løsning bliver ophævet, saaledes at Arkitekten kommer til at staa fuldstændig frit med Hensyn til, hvordan han vil udarbejde Façaden til Stormgadesiden.

Med Hensyn til Spørgsmaalet: Folkemuseum og Frilandsmuseum ønsker vi en snarlig Løsning, men vi ønsker ikke, som det siges i Slutningen af Mindretallets Betænkning, at opsætte Løsningen af Nationalmuseumsspørgsmaalet, indtil man er klar over Ordningen deraf; thi vi er paa det rene med, at Spørgsmaalet om Opførelse af en Bygning til disse Samlinger eller Forlægningen af disse Samlinger et eller andet Sted hen vil volde store Besværligheder, idet der derom er meget forskellige Meninger. Der vil nemlig Spørgsmaalet om Flytning af Frilandsmuseet ind til København straks komme frem, og i den Henseende er der meget afvigende Meninger vistnok indenfor alle Grupper.

Hvis man skulde vente med at løse Spørgsmaalet for Nationalmuseets Vedkommende, indtil dette andet Spørgsmaal er løst, gør man derfor en ond Gerning. Hvor meget jeg end interesserer mig for at bringe ogsaa Folkemuseet og Frilandsmuseet ind under gode Vilkaar, maa jeg dog gøre opmærksom paa, at de ikke er udsat for samme Farer som Nationalmuseet. Det er derfor efter min Mening fuldt ud forsvarligt at skride til en Løsning af Spørgsmaalet om Nationalmuseet aldeles uafhængigt af dette andet Spørgsmaal. Paa mit Partis Vegne udtaler jeg imidlertid den varmeste Sympati for hurtigst muligt at komme til et Resultat ogsaa med Hensyn til disse to Museer.

Der er ikke nogen Grund til at behandle Spørgsmaalet Dobbeltkarré, som der ogsaa fra de to Grupper Side kun synes at være en meget platonisk Interesse for.

Der findes i Dag i „Politiken“ en Artikel, som gør opmærksom paa, at det er et Misbrug af et usselt Flertal, hvis man gennemfører Flertalsforslaget. Jeg er ganske overbevist om, at jeg her er enig med det ærede Medlem Hr. Wiinblad, idet jeg mindes en Udtalelse, som tidligere er kommet frem fra hans Side om, at hvis man fik et Flertal paa kun 2—3 Medlemmer for Kastelsplanen, vilde man ikke betragte det som et usselt Flertal, saa vilde man naturligvis, hvad der i øvrigt er meget fornuftigt, gennemføre

den Plan. Det er en taabelig Form for Polemik, der anvendes af „Politiken“ i den ledende Artikel i Dag, naar der tales om det „usle“ Flertal. Jeg vil i alt Fald paa den Del af Flertallets Vegne, som jeg repræsenterer, sige, at vi har staaet med udstrakt Haand for at faa dette Flertal forøget. Vi har ønsket paa enhver Maade at naa til et Resultat, det er det, som har været Drivkraften for os, og det er dog til syvende og sidst det, som er det væsentlige.

Saa siges der angaaende denne Plan, at den mangler Overblik, Vidtskue. Det forekommer mig, at man ogsaa kan sige det om Kastelsplanen. Man kan derimod sige, at det, der har været Rigsdagens tidligere Standpunkt, at bygge en Nybygning paa et frit beliggende Sted; er en fuldkommen ideel Løsning af Sagen.

Der anføres endvidere i „Politiken“'s Artikel som Motiver, der skulde være drivende for vort Vedkommende, at Haandværkerforeningen har forkøbt sig, og at Minister Byskov skal reddes. Det forekommer mig, at naar man fører en Polemik af den Art, gaar man sin egen Undergang i Møde. Jeg har gjort opmærksom paa, hvilke Motiver der har været de drivende for os, og jeg er ganske overbevist om, at de samme Motiver har været drivende for Venstres Vedkommende, at man ønsker en national Opgave løst paa en værdig Maade. Og jeg er ganske overbevist om, at det bliver den, hvis Flertallets Forslag gennemføres.

Der er endnu tilbage at gøre opmærksom paa, hvad der ogsaa blev sagt fra min Partifælle, det ærede Medlem Hr. Holger Andersen, at Ændringsforslag Nr. 3 om Udvalgets Sammensætning muligvis maa ændres af Hensyn til den Grundlovsparagraf, der taler om Repræsentation af Rigsdagen. Vi har nylig haft det samme ved Lovforslaget om det kirkelige Udvalg, hvor man reddede en Paragraf om at man valgte til Udvalget to Medlemmer fra hvert af de 4 Rigsdagspartier. Der maa formentlig der ske en formel Rettelse.

Jeg har i min Gruppe gentagende slaaet paa den Tanke, der nu er fremkommet i Underændringsforslaget fra 3 af mine Partifæller, som rimelig, idet det jo er en ekstraordinær Situation her. Jeg vil under alle andre Omstændigheder finde, at det er fuldstændig rimeligt, naar Staten bygger, at ikke blot Rigsdagen, men ogsaa Regeringen og derigennem Ministeriets Embedsmænd bliver repræsenteret, men her er det en ganske ekstraordinær Situation. Jeg kunde derfor i og for sig godt gaa med til, og jeg har i Udvalget selv anbefalet